

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 8Csp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120238457
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Černáková
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2020:6120238457.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice, sudkyňou Mgr. Máriou Černákovou, v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného: Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: T. A. T.Á., F.. XX.XX.XXXX, T. P. XXX, XXX XX A., o zaplatenie 3.000,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej sa nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou dňa 12.02.2020 Okresnému súdu Banská Bystrica sa žalobca domáhal, aby súd v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz, ktorým zaviazže žalovanú zaplatiť sumu 3.000,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.000,- eur od 23.03.2019 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 22.03.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Postupca uzatvoril so žalovanou dňa 10.04.2015 Zmluvu č. 5070714845, na základe ktorej postupca poskytol žalovanej peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila splátky v stanovených termínoch, čím porušila svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia sumu vo výške 26.690,02 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 19.579,89 eura, z riadneho úroku vo výške 5.669,83 eura, z úroku z omeškania vo výške 1.418,15 eura a z poplatkov vo výške 22,06 eura v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe, je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca ďalej uviedol, že žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.000,- eur a pozostáva z neuhradenej istiny úveru, pričom zvyšnú časť dlžnej sumy vo výške 23.690,02 eura si v tomto konaní neuplatňuje, uplatňuje si však úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka počnúc dňom 23.03.2019, teda dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky. Žalobca poukázal tiež na skutočnosť, že žalovaná po postúpení pohľadávky do podania žaloby nevykonala žiadne úhrady.

2. Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 28.02.2020 platobný rozkaz sp. zn.: 26Up/325/2020, proti ktorému podala žalovaná včas vecne odôvodnený odpor, v ktorom uviedla, že návrh je nedôvodný, financie boli poskytnuté v období manželstva, ktoré je rozvedené a to za účelom kúpy nehnuteľnosti. Poukázala na skutočnosť, že prebehla dražba, došlo k peňažnému výťažku z dražby, pričom nepozná skutočnosti ohľadom sumy výťažku ako ani ako bola táto rozdelená. Nesúhlasila s vymáhaním pohľadávky len od nej, keďže pri sprostredkovaní úveru bola vedená ako spoludlžník bývalému manželovi.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Zákona č. 160/2015 Z. z. a uviedol, že keďže žalovaná vo svojom vyjadrení neuviedla skutočnosť ani nepredložila dôkazy spochybňujúce nárok žalobcu, na podanej žalobe trvá a navrhol, aby jej súd v plnom rozsahu vyhovel.

4. Okresný súd Banská Bystrica postúpil predmetnú právnu vec tunajšiemu súdu ako súdu miestne príslušnému dňa 11.05.2020.

5. Na základe výzvy súdu zo dňa 12.10.2020, aby žalobca preukázal platné postúpenie bankovej pohľadávky, t. j. splnenie predpokladov na jej postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 (nech preukáže platné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež, že sa výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ako aj oznámenie o zosplatnení ako jednostranné adresované právne úkony dostali do dispozičnej sféry žalovanej), žalobca súdu predložil výzvu zo dňa 27.01.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 spolu s doručenkou, výzvu zo dňa 18.12.2018 a oznámenie o postúpení pohľadávky spolu s podacím hárkom Slovenskej pošty a. s. Vo svojom vyjadrení poukázal na skutočnosť, že žalovaná bola v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaná bola právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 27.01.2018 a výzvou označenou ako „oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“ zo dňa 01.03.2018, na základe čoho považoval za nesporné, že žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve banky v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a teda bolo preukázané, že zo strany právneho predchodcu žalobcu nedošlo k porušeniu § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V súvislosti s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka uviedol, že postupca v posudzovanom prípade využil svoje právo zosplatniť pohľadávku a podaním zo dňa 01.03.2018 upozornil žalovanú, že si toto právo uplatňuje. Zároveň žalovanú týmto podaním vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky, t. j. k zosplatneniu úveru prišlo márnym uplynutím lehoty na zaplatenie v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca toto svoje právo využil v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre nesplnenie splátky, ktorá využitiu tohto práva predchádzala po dobu 3 mesiacov. Na základe uvedeného mal žalobca za to, že v konaní bolo preukázané účinné zosplatnenie úveru zo strany postupcu, v dôsledku ktorého sa všetky splátky úveru splatné do budúca stali splatnými. Záverom poukázal aj na to, že postupca žalovanú pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti opakovane vyzýval k úhrade omeškaných splátok úveru, pričom v týchto výzvach nad rámec svojich zákonných povinností, upozorňoval žalovanú aj na možnosť uplatnenia práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec v zmysle § 180 CSP prejednal v neprítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie nedostavila. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že má za to, že bolo riadne preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom a žalovanou ako spoludlžníčkou, prišlo k uzatvoreniu zmluvy o splátkovom úvere, že žalovaná si svoje povinnosti riadne a včas neplnila, v dôsledku čoho právny predchodca úver zosplatnil a vyzval dlžníkov na úhradu. Argumentoval, že žalovaná doručenie výzvy zo dňa 27.01.2018 nijakým spôsobom nerozporovala, a preto má za to, že súd nemá prihliadať na skutočnosti, ktoré nie sú žalovanou rozporované, nakoľko ide o nespornú skutkovú okolnosť. Uviedol tiež, že opakovane žiadal právneho predchodcu žalobcu na preukázanie, že táto listina sa dostala do dispozičnej sféry žalovanej, doposiaľ sa mu to však nepodarilo. Navrhol, aby súd umožnil v lehote 20 dní predložiť doklady týkajúce sa preukázania skutočností, že sa výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dostala do dispozičnej sféry žalovanej. Súd predmetnému návrhu na doplnenie dokazovania nevyhovel a to s poukazom na sudcovskú koncentráciu konania v zmysle § 153 ods. 1 a 2 CSP, keď za týmto účelom by bolo potrebné nariadiť ďalšie pojednávanie. Súd poukazuje na skutočnosť, že osobitne v zmysle § 150 ods. 2 CSP vyzval žalobcu dňa 12.10.2020, aby súdu preukázal platné postúpenie bankovej pohľadávky, t. j. splnenie predpokladov na jej postúpenie podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách s tým, že má preukázať aj platné zosplatnenie úveru v zmysle podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež, že sa táto výzva ako aj oznámenie o zosplatnení dostali do dispozičnej sféry žalovanej, pričom žalobca súdu na základe tejto výzvy predložil len doručenkou k oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, avšak dodržanie postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nepreukázal, keď v tejto súvislosti požadovaný listinný dôkaz nepredložil a to ani na následne nariadenom pojednávaní. Súd tiež nevyhovel návrhu právneho zástupcu žalobcu,

aby súd rozhodol o žalobe rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP a to s poukazom na § 299 ods. 1 CSP, podľa ktorého sa ustanovenia o rozsudku pre zmeškanie nepoužijú, ak by mal byť tento rozsudok vydaný v neprospech spotrebiteľa.

7. Súd ďalej vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, oboznámil návrh na vydanie platobného rozkazu, Zmluvu o postúpení pohľadávok, Zmluvu o splátkovom úvere s prílohami, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, Všeobecné obchodné podmienky SLSP a. s., produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery, Sadzobník SLSP a. s., výzvu zo dňa 18.12.2018, výzvu zo dňa 27.01.2018, prehľad transakcií, oznámenie o postúpení pohľadávky, pokus o zmier, podací hárok Slovenskej pošty a. s., platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica 26Up/325/2020 zo dňa 28.02.2020, odpor proti platobnému rozkazu, vyjadrenie PZ žalobcu, výpis z Obchodného registra ohľadom žalobcu, výsledok vyhľadávania v Obchodnom vestníku ohľadom žalovanej, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 8Csp/36/2020 - 121 zo dňa 12.05.2020, žiadosť žalovanej o predĺženie lehoty na predloženie dôkazov, návrh Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na príbratie do konania, uznesenie Okresného súdu Levice sp. zn.: 8Csp/36/2020 - 132 zo dňa 10.08.2020, oznámenie o odvolaní plnomocenstva a zmene právneho zastúpenia s prílohami, vyjadrenie PZ žalobcu na výzvu súdu s prílohami, vyjadrenie PZ žalobcu zo dňa 12.11.2020 a ustálil nasledovný skutkový a právny stav:

8. Medzi právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa a. s.) ako veriteľom a žalovanou ako jednou z dvoch dlžníkov bola dňa 10.04.2015 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 21.000,- eur. Dlžníci sa zaviazali vrátiť peňažné prostriedky v pravidelných 108 mesačných splátkach po 307,43 eura, poplatok za poistenie k úveru predstavoval sumu 10,40 eura. Úroková sadzba bola určená ako fixná do splatnosti, po zohľadnení zľavy z úrokovej sadzby predstavovala hodnotu vo výške 9,90 % ročne, RPMN bola vyčíslená vo výške 11,50 %, priemerná RPMN vo výške 10,28 %. Splatnosť prvej splátky bola určená na deň 20.05.2015, splatnosť každej ďalšej v 20. deň v kalendárnom mesiaci, konečná splatnosť úveru bola vymedzená na deň 20.04.2024, celková čiastka spojená s úverom predstavovala sumu vo výške 33.201,08 eura. Dlžníci úver čerпали a v určených lehotách splatnosti ho riadne a včas nesplácali.

9. Výzvou zo dňa 27.01.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 27.01.2018 vo výške 5.429,11 eura a zároveň ju vyzval na úhradu dlžnej sumy najneskôr v lehote 15 dní odo dňa doručenia výzvy. Tiež ju upozornil, že ak dlžnú sumu v stanovenej lehote neuhradí, banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, čím sa stane splatnou v celom rozsahu.

10. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.03.2018 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej, že nastal prípad porušenia bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a. s. účinnosťou od 01.01.2015, v dôsledku čoho banka vyhlásila ku dňu 28.02.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Banka tiež vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky vo výške 22.990,59 eura v lehote do 15 dní, pričom uvedenú zásielku prevzal za žalovanú oprávnený prijímateľ v zmysle poštových podmienok Slovenskej pošty a. s. dňa 07.03.2018. Opätovnou výzvou zo dňa 18.12.2018 vyzval právny predchodca žalobcu žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 25.543,59 eura a zároveň ju upozornil, že ak dlžnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

11. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 0216/2019/CE zo dňa 22.03.2019 medzi žalobcom a právnym predchodcom žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653) nadobudol žalobca voči žalovanej pohľadávku špecifikovanú v prílohe č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok. V zmysle tejto prílohy predstavoval zostatok pohľadávky sumu 26.690,02 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 19.579,98 eura, z riadneho úroku vo výške 5.669,83 eura, z úrokov z omeškania vo výške 1.418,15 eura a z poplatkov vo výške 22,06 eura. Oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.03.2019 oznámil právny predchodca žalobcu žalovanej postúpenie pohľadávky na žalobcu, ktoré oznámenie bolo podané na poštovú prepravu dňa 02.04.2019.

12. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu pokusom o zmier zo dňa 31.01.2020 vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 27.542,96 eura v lehote do 10.02.2020, ktorú zásielku podal na poštovú prepravu dňa 03.02.2020.

13. Dlžníci čerpali peňažné prostriedky titulom zmluvy o splátkovom úvere vo výške 21.000,- eur, pričom z poskytnutého úveru uhradili sumu v celkovej výške 4.937,62 eura. Z úhrad žalovaných bola na istinu započítaná suma vo výške 1.420,02 eura, na poplatky bola započítaná suma vo výške 389,09 eura, na riadny úrok suma vo výške 3.105,22 eura a na úrok z omeškania suma vo výške 23,29 eura. Postúpená istina tak predstavuje výšku čerpanej sumy zníženej o úhrady zo strany dlžníkov započítané na istinu (21.000,- eur - 1.420,02 eura = 19.579,98 eura). Žalobca si v rámci svojho dispozičného oprávnenia uplatnil žalobou časť neuhradenej istiny a to vo výške 3.000,- eur.

14. Podľa § 497 Zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 511 ods. 1 Zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

16. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

18. Podľa § 1 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. Podľa § 2, písm. a) a b) Zákona o spotrebiteľských úveroch účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a) <<https://www.epi.sk/print/zz/2010-129/znenie-20150101.htm>> b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách (v znení účinnom ku dňu 22.03.2019), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo

pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

24. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

25. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

26. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou ako jednou z dvoch dlžníkov existoval záväzkový vzťah titulom Zmluvy o splátkovom úvere uzavretej podľa § 497 Obchodného zákonníka, ktorá je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Na právny vzťah založený Zmluvou o splátkovom úvere je tak potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) ako aj Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

27. V prejednávanej veci sa súd v prvom rade zaoberal otázkou vecnej legitímácie strán sporu. Pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej mal súd preukázanú, nakoľko ide o jedného z dvoch dlžníkov zo zmluvného vzťahu, plnenie z ktorého je predmetom konania a túto žalobca preukázal predložením Zmluvy o splátkovom úvere. Žalovaná v podanom odpore namietala, že nesúhlasí s vymáhaním pohľadávky iba od nej, nakoľko pri sprostredkovaní úveru bola vedená ako spoludlžník bývalému manželovi. V zmysle § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka má žalovaná s ďalším dlžníkom P. T. postavenie solidárnych dlžníkov, pričom pasívna solidarita spočíva v tom, že niekoľko dlžníkov je zaviazaných na to isté plnenie tak, že veriteľ môže od ktoréhokoľvek dlžníka požadovať celé plnenie bez zreteľa na vnútorný podiel dlžníka na dlhu s tým, že len čo niektorý z dlžníkov dlh splní, oslobodí tým aj ostatných dlžníkov. Pri tejto forme solidarity tak veriteľovi zodpovedajú zaviazaní dlžníci dlhujúci to isté plnenie „spoločne a nerozdielne“. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odvodzoval z uzavretej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019. V prípade bankových pohľadávok je však potrebné okrem ustanovenia § 524 Občianskeho zákonníka aplikovať aj ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, a žalobcu v tomto konaní zaťažovala povinnosť preukázať dodržanie podmienok uvedených v tomto ustanovení a teda že právny predchodca žalobcu ako veriteľ pohľadávky písomne vyzval žalovanú ako dlžníka na úhradu dlhu a táto bola napriek výzve v omeškaní s jeho splácaním nepretržite viac ako 90 kalendárnych dní, a že ide o splatnú pohľadávku, keďže splnenie týchto podmienok je predpokladom platného postúpenia pohľadávky banky voči dlžníkovi na tretí subjekt.

28. Žalobca súdu predložil oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 01.03.2018 vypracované Slovenskou sporiteľňou, a. s., adresované žalovanej, v rámci ktorého banka konštatovala, že nastal prípad porušenia bodu 8.1 písm. a) produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úveru Slovenskej sporiteľne, a. s. účinnosťou od 01.01.2015, v dôsledku čoho banka vyhlásila ku dňu 28.02.2018 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy. Banka tiež vyzvala žalovanú na úhradu pohľadávky vo výške 22.990,59 eura v lehote do 15 dní, pričom uvedenú zásielku prevzal za žalovanú oprávnený prijímateľ v zmysle poštových podmienok Slovenskej pošty a. s. dňa 07.03.2018 a podmienku výzvy banky adresovanú žalovanej v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách považoval súd za splnenú. Rovnako tak mal súd preukázané aj nepretržité viac ako 90 dňové omeškanie dlžníkov, nakoľko k

postúpeniu pohľadávky došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.03.2019, teda omeškanie dlžníkov je v rozsahu viac ako 365 dní.

29. Z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách však ďalej vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Touto právnou úpravou mal zákonodarca na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorou je dlžník po zákonom určenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Takáto právna úprava by mala bankové inštitúcie motivovať k tomu, aby vyvinuli kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní záväzku zo strany dlžníka, aby pasivita banky nemala za následok, že sa počas trvania záväzkového vzťahu budú pripisovať na účet dlžníka poplatky, úroky z omeškania a iné sankcie. V konaní však nebolo preukázané, že žalobcom uplatnená pohľadávka je splatná, nakoľko konečná splatnosť úveru je vymedzená dátumom 20.04.2024 a žalobca v konaní nepreukázal, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k platnému zosplatneniu úveru, keď v konaní nebolo preukázané, že sa výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka dostala do dispozičnej sféry dlžníkov, ktorá skutočnosť je podmienkou účinnosti adresovaného jednostranného hmotnoprávneho úkonu a teda aj podmienkou ďalšieho právneho úkonu, ktorým je zosplatnenie poskytnutého úveru a následne aj postúpenia samotnej pohľadávky na ďalší subjekt. Žalobca vo svojom vyjadrení namietal, že listom zo dňa 01.03.2018 upozornil žalovanú, že si právo na zosplatnenie pohľadávky uplatňuje a zároveň ju vyzval v lehote 15 dní k dobrovoľnej úhrade pohľadávky a k zosplatneniu prišlo márnym uplynutím tejto lehoty v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti súd udáva, že listom zo dňa 01.03.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že pre porušenie zmluvných podmienok banka vyhlásila mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo zmluvy a to ešte ku dňu 28.02.2018, v dôsledku čoho táto listina nemôže spĺňať účel zákona obsiahnutý v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

30. Ak chce totiž veriteľ uplatniť právo na zaplatenie celého dlhu, môže tak urobiť len v prípade, ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej trojmesačná lehota a ak zároveň veriteľ upozornil, že si právo na zaplatenie celého dlhu uplatňuje. Veriteľ musí uplatnenie svojho práva vo vzťahu k dlžníkovi vopred notifikovať a to najmenej v 15 - dňovej lehote. Po uplynutí notifikačnej lehoty sa právo veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa stáva účinným, pričom dlžník môže stratu výhody splátok odvrátiť tým, že zaplatí dlžnú splátku. Z uvedeného tak vyplýva, že splnenie podmienok uvedených v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je predpokladom platného zosplatnenia pohľadávky a k splneniu týchto podmienok nemôže dôjsť až na základe právneho úkonu, ktorým je dlžníkovi oznámené už samotné zosplatnenie tak, ako to tvrdí žalobca. Rovnako súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané ani predčasné ukončenie zmluvného vzťahu, v dôsledku čoho by sa pohľadávka stala splatnou takýmto spôsobom.

31. Súd svoje vyššie prezentované názory opiera aj o rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, v ktorom sa Najvyšší súd Slovenskej republiky vysporiadal s podmienkami, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo aj subjektu, ktorý nie je bankou a síce, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

32. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 92 ods. 8 Zákona o bankách je tak potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a tento právny úkon je tak absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k pohľadávke, ktorá je predmetom tohto konania, a na ktorú neplatnosť súd ex offio prihliada. Keďže postúpenie predmetnej pohľadávky je neplatným právnym úkonom, žalobca nie je veriteľom žalovanej, a preto súd žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v celom rozsahu zamietol. V tomto smere súd opäť poukazuje na právny názor a argumentáciu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku 7Cdo 26/2017 zo dňa 28.03.2018, ako aj na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyslovený v rozsudku 1Cdo 147/2017 zo dňa 24.04.2018.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

35. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaná bola tou stranou sporu, ktorá bola s ohľadom na výsledok konania v konaní plne úspešná. Nakoľko však žalovanej preukázateľne v súvislosti s týmto konaním žiadne trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, súd vyslovil, že žalovanej proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Levice.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).